

maa jeg tillade mig at stemme for Udvalgets Majoritets Forslag, idet jeg finder det rigtigst, at man giver disse Folk Sikkerhed for, hvad man vil unde dem.

Ordføreren: Det ærede Medlem af Udvalget, som har dissenteret, anførte for, som Forsvar for, at han vilde sætte denne Understøttelse, som her er Tale om, i Lighed med Pensioner, at de Vedkommende, der hidtil havde havt 300 Rbd. i Gage, jo nu kunde gaae af med 150 Rbd., men der har det ærede Medlem aldeles forglemt, at det er afgjort, at af de 205 ere kun 42 afgaaede med 150 Rbd., 163 ere kun afgaaede med 100 Rbd. og kan ikke faae mere, altsaa gjaldt det Argument, at de kunde gaae af med 150 Rbd. kun, før Finantsministeren havde fastsat hvad de skulde have, men efter at det er fastsat, gjælder det ikke længer uden for de 42. Det samme ærede Medlem meente, at man skulde ikke i et saadant enkelt Spørgsmaal være mere rundhaandtet end i andre, men dersom jeg havde betragtet mit Forslag for at gaae ud paa nogen Rundhaandethed, saa vilde jeg ikke være kommen frem med Forslaget; jeg er meget langt fra at ansee det for rundhaandet, jeg anseer det for overordentlig knapt, og jeg sagde udtrykkeligt, da jeg forelagde Forslaget, at dersom det Forslag til 100 Rbd. mere for Hver var forkastet paa forrige Nigsdag med en større Majoritet, saa vilde jeg ikke være kommen frem med Forslaget; men da det kun blev forkastet med en Majoritet af 7 Stemmer, saa havde jeg det Haab, at Halvdelen af dette Tilskud dog ikke nu vilde blive anseet for saa meget rundhaandet, at Thinget vilde tage i Betænkning at indrømme det. Jeg kan overalt slet ikke forstaae, hvorledes det ærede Medlem vil bygge en Analogie med Pensioner derpaa, at alle disse Vedkommende ere satte lige paa 100 eller 150 Rbd. Skulde der være nogen Analogie med Pensionen, saa maatte Understøttelsen tvertimod blive meget forskjellig ifølge Tjenestetid og Dyrigt, hvad der tages Hensyn til i Pensjonsloven, men naar man uden Hensyn til lang eller kort Tjenestetid sætter alle lige, saa siger jeg er der slet ingen Analogie med Pensjonsbestemmelserne. Jeg finder saaledes, at det ærede Medlem argumenterer lige

imod sig selv; det kan ikke være analogisk med Pensjonsbestemmelser at sætte Alle, uden Hensyn til, om de have tjent kort eller længe, om de have tjent i 10 eller 30 Aar, lige, men de Vedkommende ere netop satte lige med Undtagelse af de 42. Det er imidlertid kun hans Argumenter, som jo med Hensyn til Sagen i sig selv kunne siges at have mindre Betydning. Jeg troer Sagen stiller sig saa klart for de ærede Medlemmer, at man ikke behøver, og i grunden heller ikke kan motivere, hvorfor man hælder mere til den ene Side end til den anden; thi det er den personlige Opfattelse af Sagen, der her kommer i Betragtning. Det har overordentligt undret mig, at Finantsministeren vilde have disse idelige Overløb og disse idelige Uleiligheder ved at gennemløse disse Attester om Trang, særdeles Trang, særegne Omstændigheder og andet Saadant, istedetfor een gang for alle at faae dette afgjort, een gang for alle at berolige Vedkommende, men jeg kan ikke gaae ind paa at bedømme hans Tanker; naar den ærede Finantsminister hellere vil have sig plaget med disse Ting, saa kan jeg ikke sige videre, end at jeg beklager de statskæls Vedkommende, som hvert Aar skulle overløbe ham med disse Attester og Beviisligheder og gaae i en bestandig Frygt for, om det bliver dem bevilget eller ikke. Jeg skal bede det ærede Thing lægge særdeles Mærke til, at det, jeg har indvendt mod Minoritetens Forslag, har hverken den, der har stillet det, eller Finantsministeren indladt sig paa; det, som jeg troer, var meget stærke Indvendinger imod det stillede Forslag, de Indvendinger have begge de Herrer gaaet forbi uden at berøre dem; hvorvidt de derved styrkes yderligere eller ikke, skal jeg overlade til Thinget at bedømme. Den ærede Finantsminister udtalte sig strax, da jeg forelagde mit Forslag, om hvilken Sum der efter det vilde være Spørgsmaal om, og jeg var glad over, at han gjorde det, da Thinget derved kunde komme til at vide, hvad det indlob sig paa, men den ærede Minister har ikke idag indladt sig paa at opgive os, hvilken Sum der er Tale om i Minoritetens Forslag; det havde været heldigt, hvis dette var skeet, for at Thinget ogsaa her kunde komme til at vide, hvad det stod i Betænkning med at gaae ind